

LINKÖPINGS UNIVERSITET
Rektor

BESLUT
2015-06-01

Dnr: LiU-2015-00925

Benämningar och lokala tillämpningsregler avseende generella examina

Detta beslut avser benämningar och lokala tillämpningsregler vid Linköpings universitet för masterexamen och magisterexamen (generella examina på avancerad nivå) samt kandidatexamen och högskoleexamen (generella examina på grundnivå).

Var och en av de fyra examensbeskrivningarna inleds med examensförrordningens allmänna bestämmelser för respektive examen. Därefter följer benämningar och lokala tillämpningsregler.

1. GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

1.1 Examensbenämning

En examensbenämning består av examen enligt vad som anges i examensordningen (bilaga till högskoleförrordningen) och i förekommande fall av ett för- eller efterled eller båda, som anger examens inriktning. Högskolan bestämmer vilka för- eller efterled som skall användas. För vissa examina skall, enligt vad som framgår av examensbeskrivningarna i examensordningen, högskolan bestämma en inriktning.

1.2 Översättning

En översättning av examensbenämningen skall återspegla examens omfattning och i förekommande fall inriktning samt på vilken nivå examen avläggs.

Universitets- och högskolerådet får meddela föreskrifter om översättningen av examen till engelska. Högskolan beslutar om översättningen av examen i examensbeviset till andra språk än engelska efter samråd med Universitets- och högskolerådet i fråga om den rättsliga status som en översättning av examen kan ha i andra länder.

Högskolan beslutar om översättning av de för- och efterled som högskolan använder. Högskolan skall till Universitets- och högskolerådet anmäla de för- och efterled på svenska som högskolan bestämt skall användas till varje examen samt översättningen av dem till engelska.

Högskolan får också till Universitets- och högskolerådet anmäla översättningen av examensbenämningar till andra språk än engelska.

2. GENERELLA EXAMINA PÅ AVANCERAD NIVÅ

Generella examina på avancerad nivå är masterexamen och magisterexamen.

2.1 Masterexamen

2.1.1 Bestämmelser i examensordningen

2.1.1.1 Omfattning

Masterexamen uppnås efter att studenten fullgjort kursfordringar om 120 högskolepoäng med viss inriktning som varje högskola själv bestämmer, varav minst 60 högskolepoäng med fördjupning inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen. Därtill ställs krav på avlagd kandidatexamen, konstnärlig kandidatexamen, yrkesexamen om minst 180 högskolepoäng eller motsvarande utländsk examen.

Undantag från kravet på en tidigare examen får göras för en student som antagits till utbildningen utan att ha haft grundläggande behörighet i form av en examen. Detta gäller dock inte om det vid antagningen gjorts undantag enligt 7 kap. 28 § andra stycket i högskoleförordningen på grund av att examensbevis inte hunnit utfärdas.

2.1.1.2 Mål

Kunskap och förståelse

För masterexamen skall studenten

- visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet såväl brett kunnande inom området som väsentligt fördjupade kunskaper inom vissa delar av området samt fördjupad insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete, och
- visa fördjupad metodkunskap inom huvudområdet för utbildningen.

Färdighet och förmåga

För masterexamen skall studenten

- visa förmåga att kritiskt och systematiskt integrera kunskap och att analysera, bedöma och hantera komplexa företeelser, frågeställningar och situationer även med begränsad information,
- visa förmåga att kritiskt, självständigt och kreativt identifiera och formulera frågeställningar, att planera och med adekvata metoder genomföra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar och därigenom bidra till kunskapsutvecklingen samt att utvärdera detta arbete,
- visa förmåga att i såväl nationella som internationella sammanhang muntligt och skriftligt klart redogöra för och diskutera sina slutsatser och den kunskap och de argument som ligger till grund för dessa i dialog med olika grupper, och

- visa sådan färdighet som fordras för att delta i forsknings- och utvecklingsarbete eller för att självständigt arbeta i annan kvalificerad verksamhet.

Värderingsförmåga och förhållningssätt

För masterexamen skall studenten

- visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta vetenskapliga, samhälleliga och etiska aspekter samt visa medvetenhet om etiska aspekter på forsknings- och utvecklingsarbete,
- visa insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används, och
- visa förmåga att identifiera sitt behov av ytterligare kunskap och att ta ansvar för sin kunskapsutveckling.

2.1.1.3 Självtändigt arbete

För masterexamen skall studenten inom ramen för kursfordringarna ha fullgjort ett självständigt arbete (examensarbete) om minst 30 högskolepoäng inom huvudområdet för utbildningen. Det självständiga arbetet får omfatta mindre än 30 högskolepoäng, dock minst 15 högskolepoäng, om studenten redan har fullgjort ett självständigt arbete på avancerad nivå om minst 15 högskolepoäng inom huvudområdet för utbildningen eller motsvarande från utländsk utbildning.

2.1.1.4 Övrigt

För masterexamen med en viss inriktning skall också de preciserade krav gälla som varje högskola själv bestämmer inom ramen för kraven i denna examensbeskrivning.

2.1.2 Benämningar och lokala tillämpningsregler

Minst 90 högskolepoäng (inklusive fördjupning inom det huvudsakliga området) av det totala antalet poäng som en masterexamen omfattar (120 högskolepoäng) skall avse kurser på avancerad nivå.

Med fördjupning inom huvudområdet för en masterexamen avses följande:

Samtliga kurser (inklusive det självständiga arbetet) som ingår i en generell masterexamen och som avser fördjupning inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen (totalt minst 60 högskolepoäng) skall avse kurser på avancerad nivå.

2.1.2.1 Masterexamen inom (+ huvudområde)

Huvudområden: Arbetsterapi, Didaktik, Medicin, Medicinsk pedagogik, Psykoterapi, Informationsteknologi.

2.1.2.2**Filosofie masterexamen**

Huvudområden:

Affärsrätt, Allmän språkvetenskap, Barn, Design, Engelska, Etnicitet, Etnicitet och migration, Franska, Företagsekonomi, Genusvetenskap, Geoinformatik, Handikappvetenskap, Historia, Human Resource Management and Development, Hälsa och samhälle, Informatik, Kognitionsvetenskap, Konstvetenskap och visuell kommunikation, Kultur- och mediegestaltning, Litteraturvetenskap, Matematik, Miljövetenskap, Nationalekonomi, Naturvetenskapernas didaktik, Naturvetenskap i ett skolperspektiv, Pedagogik, Pedagogiskt arbete, Praktisk filosofi, Psykologi, Samhälls- och kulturanalys, Samhälle och kultur i ett skolperspektiv, Socialantropologi, Socialt arbete, Sociologi, Spanska, Specialpedagogik, Statistik, Statsvetenskap, Svenska språket, Systemvetenskap, Teknikens didaktik, Teknik och social förändring, Teoretisk filosofi, Tillämpad etik, Tyska, Vatten i natur och samhälle, Vuxnas lärande, Äldre och åldrande

2.1.2.3**Affärsjuridisk masterexamen**

Huvudområde:

Affärsrätt

Lokal tillämpningsregel:

Minst 90 högskolepoäng i affärsrätt på avancerad nivå, varav minst 15 högskolepoäng kan utgöras av praktik i form av juridiskt arbete.

2.1.2.4**Ekonomie masterexamen**

Huvudområden:

Företagsekonomi, Nationalekonomi

Lokal tillämpningsregel:

Minst 90 högskolepoäng inom respektive huvudområde.

Anm: Totalt krävs minst 90 högskolepoäng på avancerad nivå. Vidare gäller att samtliga kurser (inklusive det självständiga arbetet) som ingår i en masterexamen och som avser fördjupning inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen (totalt minst 60 högskolepoäng) skall avse kurser på avancerad nivå. (Se avsnitt 2.1.2).

2.1.2.5**Medicine masterexamen**

Huvudområden:

Biomedicinsk laboratorietvetenskap, Folkhälsovetenskap, Fysioterapi, Logopedi, Medicinsk biologi, Omvårdnadsvetenskap, Reproductiv, perinatal och sexuell hälsa, Sjukgymnastik.

2.1.2.6 Naturvetenskaplig masterexamen

Huvudområden: Biologi, Fysik, Kemi, Kemisk biologi.

2.1.2.7 Teknologie masterexamen

Huvudområden: Datateknik, Datavetenskap, Elektroteknik, Energi- och Miljöteknik, Industriell ekonomi, Informationsteknologi, Kemisk biologi, Maskinteknik, Medicinsk teknik, Medieteknik, Produktutveckling, Teknisk biologi, Teknisk fysik, Tillämpad matematik, Transportsystem.

Lokal tillämpningsregel: Minst 45 högskolepoäng sammantaget från kurser på grundnivå och avancerad nivå i matematik/tillämpning inom matematik.

2.2 Magisterexamen**2.2.1 Bestämmelser i examensordningen****2.2.1.1 Omfattning**

Magisterexamen uppnås efter att studenten fullgjort kursfordringar om 60 högskolepoäng med viss inriktning som varje högskola själv bestämmer, varav minst 30 högskolepoäng med fördjupning inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen. Därtill ställs krav på avlagd kandidatexamen, konstnärlig kandidatexamen, yrkesexamen om minst 180 högskolepoäng eller motsvarande utländsk examen.

Undantag från kravet på en tidigare examen får göras för en student som antagits till utbildningen utan att ha haft grundläggande behörighet i form av en examen. Detta gäller dock inte om det vid antagningen gjorts undantag enligt 7 kap. 28 § andra stycket på grund av att examensbevis inte hunnit utfärdas.

2.2.1.2 Mål*Kunskap och förståelse*

För magisterexamen skall studenten

- visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet såväl överblick över området som fördjupade kunskaper inom vissa delar av området samt insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete, och
- visa fördjupad metodkunskap inom huvudområdet för utbildningen.

Färdighet och förmåga

För magisterexamen skall studenten

- visa förmåga att integrera kunskap och att analysera, bedöma och hantera komplexa företeelser, frågeställningar och situationer även med begränsad information,
- visa förmåga att självständigt identifiera och formulera frågeställningar samt att planera och med adekvata metoder genomföra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar,
- visa förmåga att muntligt och skriftligt klart redogöra för och diskutera sina slutsatser och den kunskap och de argument som ligger till grund för dessa i dialog med olika grupper, och
- visa sådan färdighet som fordras för att delta i forsknings- och utvecklingsarbete eller för att arbeta i annan kvalificerad verksamhet.

Värderingsförmåga och förhållningssätt

För magisterexamen skall studenten

- visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta vetenskapliga, samhälleliga och etiska aspekter samt visa medvetenhet om etiska aspekter på forsknings- och utvecklingsarbete,
- visa insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används, och
- visa förmåga att identifiera sitt behov av ytterligare kunskap och att ta ansvar för sin kunskapsutveckling.

2.2.1.3 Självtändigt arbete

För magisterexamen skall studenten inom ramen för kursfordringarna ha fullgjort ett självständigt arbete (examensarbete) om minst 15 högskolepoäng inom huvudområdet för utbildningen.

2.2.1.4 Övrigt

För magisterexamen med en viss inriktning skall också de preciserade krav gälla som varje högskola själv bestämmer inom ramen för kraven i denna examensbeskrivning.

2.2.2 Benämningar och lokala tillämpningsregler

Minst 45 högskolepoäng (inklusive fördjupning inom det huvudsakliga området) av det totala antalet poäng som en magisterexamen omfattar (60 högskolepoäng) skall avse kurser på avancerad nivå.

Med fördjupning inom huvudområdet för en magisterexamen avses följande:

Samtliga kurser (inklusive det självständiga arbetet) som ingår i en generell magisterexamen och som avser fördjupning inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen (totalt minst 30 högskolepoäng) skall avse kurser på avancerad nivå.

2.2.2.1 Magisterexamen i (+ huvudområde)

Huvudområden: Arbetsterapi, Didaktik, Medicin, Medicinsk pedagogik, Psykoterapi, Ergonomi, Informationsteknologi, Processindustriledning.

2.2.2.2 Filosofie magisterexamen

Huvudområden: Affärsrätt, Allmän språkvetenskap, Barn, Design, Engelska, Etnicitet, Etnicitet och migration, Franska, Företagsekonomi, Genusvetenskap, Geoinformatik, Handikappvetenskap, Historia, Human Resource Management and Development, Hälsa och samhälle, Informatik, Kognitionsvetenskap, Konstvetenskap och visuell kommunikation, Kultur- och mediegestaltning, Litteraturvetenskap, Matematik, Miljövetenskap, Nationalekonomi, Naturvetenskapernas didaktik, Naturvetenskap i ett skolperspektiv, Pedagogik, Pedagogiskt arbete, Praktisk filosofi, Psykologi, Samhälle och kultur i ett skolperspektiv, Samhälls- och kulturanalys, Socialantropologi, Socialt arbete, Sociologi, Spanska, Specialpedagogik, Statistik, Statsvetenskap, Svenska språket, Systemvetenskap, Teknikens didaktik, Teknik och social förändring, Teoretisk filosofi, Tillämpad etik, Tyska, Vatten i natur och samhälle, Vuxnas lärande, Äldre och åldrande

2.2.2.3 Affärsjuridisk magisterexamen

Huvudområde: Affärsrätt

Lokal tillämpningsregel: Minst 45 högskolepoäng i affärsrätt på avancerad nivå

2.2.2.4 Ekonomie magisterexamen

Lokal tillämpningsregel: Minst 60 högskolepoäng inom respektive huvudområde.

Anm: Totalt krävs minst 45 högskolepoäng på avancerad nivå. Vidare gäller att samtliga kurser (inklusive det självständiga arbetet) som ingår i en magisterexamen och som avser fördjupning inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen (totalt minst 30 högskolepoäng) skall avse kurser på avancerad nivå. (Se avsnitt 2.2.2).

2.2.2.5**Medicine magisterexamen**

Huvudområden: Biomedicinsk laboratorievetenskap, Folkhälsovetenskap, Fysioterapi, Logopedi, Medicinsk biologi, Omvårdnadsvetenskap, Reproductiv, perinatal och sexuell hälsa, Sjukgymnastik.

2.2.2.6**Naturvetenskaplig magisterexamen**

Huvudområden: Biologi, Fysik, Kemi, Kemisk biologi.

2.2.2.7**Teknologie magisterexamen**

Huvudområden: Datateknik, Datavetenskap, Elektroteknik, Energi- och Miljöteknik, Industriell ekonomi, Informationsteknologi, Kemisk biologi, Maskinteknik, Medicinsk teknik, Medieteknik, Produktutveckling, Teknisk biologi, Teknisk fysik, Tillämpad matematik., Transportsystem.

Lokal tillämpningsregel: Minst 40 högskolepoäng sammantaget från kurser på grundnivå och avancerad nivå i matematik/tillämpning inom matematik.

3.**GENERELLA EXAMINA PÅ GRUNDNIVÅ**

Generella examina på grundnivå är kandidatexamen och högskoleexamen.

3.1**Kandidatexamen****3.1.1****Bestämmelser i examensordningen****3.1.1.1****Omfattning**

Kandidatexamen uppnås efter att studenten fullgjort kursfordringar om 180 högskolepoäng med viss inriktning som varje högskola själv bestämmer, varav minst 90 högskolepoäng med successiv fördjupning inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen.

3.1.1.2**Mål***Kunskap och förståelse*

För kandidatexamen skall studenten

- visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet kunskap om områdets vetenskapliga grund, kunskap om tillämpliga metoder inom området, fördjupning inom någon del av området samt orientering om aktuella forskningsfrågor.

Färdighet och förmåga

För kandidatexamen skall studenten

- visa förmåga att söka, samla, värdera och kritiskt tolka relevant information i en problemställning samt att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer,
- visa förmåga att självständigt identifiera, formulera och lösa problem samt att genomföra uppgifter inom givna tidsramar,
- visa förmåga att muntligt och skriftligt redogöra för och diskutera information, problem och lösningar i dialog med olika grupper, och
- visa sådan färdighet som fordras för att självständigt arbeta inom det område som utbildningen avser.

Värderingsförmåga och förhållningssätt

För kandidatexamen skall studenten

- visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta vetenskapliga, samhälleliga och etiska aspekter,
- visa insikt om kunskapens roll i samhället och om människors ansvar för hur den används, och
- visa förmåga att identifiera sitt behov av ytterligare kunskap och att utveckla sin kompetens.

3.1.1.3 Självtändigt arbete

För kandidatexamen skall studenten inom ramen för kursfordringarna ha fullgjort ett självständigt arbete (examensarbete) om minst 15 högskolepoäng inom huvudområdet för utbildningen.

3.1.1.4 Övrigt

För kandidatexamen med en viss inriktning skall också de preciserade krav gälla som varje högskola själv bestämmer inom ramen för kraven i denna examensbeskrivning

3.1.2 Benämningar och lokala tillämpningsregler

Högst 45 högskolepoäng, varav högst 22,5 högskolepoäng i huvudområdet, får avse kurser på avancerad nivå. Det självständiga arbetet får inte inkluderas i dessa poäng.

3.1.2.1 Kandidatexamen i (+ huvudområde)

Huvudområden: Arbetsterapi, Didaktik, Medicin, Psykoterapi, Ergonomi, Möbeldesign, Möbelkonservering, Möbelsnickeri, Möbeltapetsering Grafisk design och kommunikation, Logistik, Musikproduktion, Programmering.

3.1.2.2 Filosofie kandidatexamen

Huvudområden: Affärsrätt, Allmän språkvetenskap, Engelska, Etnicitet, Etnicitet och migration, Formgivning och gestaltning, Franska, Företagsekonomi, Genusvetenskap, Handikappvetenskap, Historia, Human Resource Management and Development, Hälsa och samhälle, Informatik, Kognitionsvetenskap, Konstvetenskap och visuell kommunikation, Kultur- och kommunikationsvetenskap, Kultur- och mediegestaltning, Litteraturvetenskap, Matematik, Medie- och kommunikationsvetenskap, Miljövetenskap, Nationalekonomi, Naturvetenskapernas didaktik, Naturvetenskap i ett skolperspektiv, Pedagogik, Pedagogiskt arbete, Praktisk filosofi, Psykologi, Religionsvetenskap, Samhälle och kultur i ett skolperspektiv, Samhälls- och kulturanalys, Socialantropologi, Socialt arbete, Sociologi, Spanska, Specialpedagogik, Statistik, Statsvetenskap, Svenska språket, Systemvetenskap, Teoretisk filosofi, Tillämpad etik, Tyska, Äldre och äldre

Anm: Filosofie kandidatexamen i matematik förutsätter minst 15 högskolepoäng i matematik från kurser på den s.k. G2- nivån (G2- nivån = kurser som förutsätter minst 80 högskolepoäng inom relevanta områden).

3.1.2.3 Affärsjuridisk kandidatexamen

Huvudområde: Affärsrätt

Lokal tillämpningsregel: Minst 110 högskolepoäng i affärsrätt
Minst 30 högskolepoäng i företagsekonomi/nationalekonomi, varav minst 15 högskolepoäng i företagsekonomi och minst 7,5 högskolepoäng i nationalekonomi

3.1.2.4 Ekonomie kandidatexamen

Huvudområden: Företagsekonomi, Nationalekonomi

Lokal tillämpningsregel: a) Om företagsekonomi är huvudområde krävs förutom företagsekonomi minst 30 högskolepoäng i nationalekonomi,

minst 15 högskolepoäng i affärsrätt och minst 15 högskolepoäng i statistik

b) Om nationalekonomi är huvudområde krävs förutom nationalekonomi minst 30 högskolepoäng i företagsekonomi, minst 15 högskolepoäng i affärsrätt och minst 15 högskolepoäng i statistik

3.1.2.5 Medicine kandidatexamen

Huvudområden: Biomedicinsk laboratorievetenskap, Folkhälsovetenskap, Fysioterapi, Logopedi, Medicinsk biologi, Omvårdnadsvetenskap, Sjukgymnastik.

3.1.2.6 Naturvetenskaplig kandidatexamen

Huvudområden: Biologi, Fysik, Kemi, Kemisk biologi

Lokal tillämpningsregel: Minst 15 högskolepoäng i huvudområdet från kurser på den s.k. G2- nivån (G2- nivån = kurser som förutsätter minst 80 högskolepoäng inom relevanta områden)

3.1.2.7 Politices kandidatexamen

Huvudområden: Nationalekonomi, Statsvetenskap

a) Om nationalekonomi är huvudområde krävs förutom nationalekonomi minst 30 högskolepoäng i statsvetenskap, minst 15 högskolepoäng i juridik och minst 15 högskolepoäng i statistik

b) Om statsvetenskap är huvudområde krävs förutom statsvetenskap minst 30 högskolepoäng i nationalekonomi, minst 15 högskolepoäng i juridik och minst 15 högskolepoäng i statistik

3.1.2.8 Technologie kandidatexamen

Huvudområden: Bioteknik, Byggteknik, Datateknik, Datavetenskap, Elektroteknik, Energi- och Miljöteknik, Industriell ekonomi, Informationsteknologi, Kemiteknik, Kemisk biologi, Maskinteknik, Medicinsk teknik, Medieteknik, Produktutveckling, Teknik, Teknisk biologi, Teknisk fysik, Teknisk fysik och elektroteknik.

Lokal tillämpningsregel: Minst 15 högskolepoäng i huvudområdet från kurser på den s.k. G2- nivån (G2- nivån = kurser som förutsätter minst 80 högskolepoäng inom relevanta områden)

Minst 20 högskolepoäng i matematik.

4. 2 Högskoleexamen

4.2.1 Bestämmelser i examensordningen

4.2.1.1 Omfattning

Högskoleexamen uppnås efter att studenten fullgjort kursfordringar om 120 högskolepoäng med viss inriktning som varje högskola själv bestämmer.

4.2.1.2 Mål

Kunskap och förståelse

För högskoleexamen skall studenten

- visa kunskap och förståelse inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen, inbegripet kännedom om områdets vetenskapliga grund och kunskap om några tillämpliga metoder inom området.

Färdighet och förmåga

För högskoleexamen skall studenten

- visa förmåga att söka, samla och kritiskt tolka relevant information för att formulera svar på väldefinierade frågeställningar inom huvudområdet för utbildningen,
- visa förmåga att redogöra för och diskutera sitt kunnande med olika grupper, och
- visa sådan färdighet som fordras för att självständigt arbeta med vissa uppgifter inom det område som utbildningen avser.

Värderingsförmåga och förhållningssätt

För högskoleexamen skall studenten

- visa kunskap om och ha förutsättningar för att hantera etiska frågeställningar inom huvudområdet för utbildningen.

4.2.1.3 Självständigt arbete

För högskoleexamen skall studenten inom ramen för kursfordringarna ha fullgjort ett självständigt arbete (examensarbete) inom huvudområdet för utbildningen.

4.2.1.4 Övrigt

För högskoleexamen med en viss inriktning skall också de preciserade krav gälla som varje högskola själv bestämmer inom ramen för kraven i denna examensbeskrivning.

4.2.2 Benämningar och lokala tillämpningsregler

4.2.2.1 Högskoleexamen (med viss inriktning)

Lokal tillämpningsregel: Minst 60 högskolepoäng inom en inriktning alternativt inom ett huvudområde.

Det självständiga arbetet skall omfatta minst 7,5 högskolepoäng.

Detta beslut avser generella examina som utfärdas efter den 1 juli 2007.

Den som före den 1 juli 2007 har påbörjat en utbildning till en examen enligt de äldre bestämmelserna i bilaga 2 (examensordningen) och den som dessförinnan har antagits till en sådan utbildning men fått anstånd till tid därefter med att påbörja utbildningen, har rätt att slutföra sin utbildning för att få en examen enligt de äldre bestämmelserna, dock längst till och med utgången av juni 2015. I sådana fall gäller rektors beslut daterat 2004-06-11 (Dnr: LiU 186/04-40), kompletterat 2006-06-12, avseende "Benämningar och lokala tillämpningsregler avseende generella examina".

Detta beslut, som ersätter beslut daterat 2014-06-09 med diarienummer LiU-2014-01103, skall införas i universitetets regelsamling.

Beslut i detta ärende har fattats vid rektors beslutsmöte i närvaro av universitetsdirektör Kent Waltersson, utbildningsråd Göran Hessling, studeranderepresentant Niclas Olsson och rektors sekreterare Aneth Andersson efter föredragning av utbildningsdirektören Rydberg.

Helen Dannetun

Lars Rydberg

Bilaga 1: Beskrivning av huvudområdet Etnicitet och migration

Bilaga 2: Beskrivning av huvudområdet Biomedicinsk laboratorievetenskap (reviderad)

Bilaga 3: Beskrivning av huvudområdet Reproduktiv, perinatal och sexuell hälsa

Kopia till:

Fakultetsstyrelserna
Styrelsen för utbildningsvetenskap
Prorektor
Universitetsdirektören
Administrative direktören
UF (Dryselius, Ekström Lorentzon)
LiU-nytt
Studentkårerna
De lokala fackliga organisationerna

Etnicitet och migration: beskrivning av ett huvudområde för forskning och utbildning vid Linköpings universitet

I samband med att Linköpings universitet inrättar det nya huvudområdet Etnicitet och migration på grundläggande och avancerad nivå ges här en kortfattad beskrivning av områdets innehåll. Beskrivningen är förankrad på avdelningen REMESO dit verksamheten inom huvudområdet huvudsakligen är förlagd.

Huvudområdet etnicitet och migration behandlar företrädesvis orsakerna till, villkoren för och konsekvenserna av internationell migration, rasism, diskriminering och integration. Inom området studeras även sådana ekonomiska, politiska, sociala och kulturella processer, i såväl ”forna” som ”nya” hemländer, som möjliggör eller försvårar migration och inkludering i samhället.

Migration är idag föremål för ett växande kunskapsområde. Samtidigt har migrationen blivit ett allt mer aktuellt och omstritt politiskt ämne. Detta beror på att migrationen framstår som en av de processer som starkast och mest motsägelsefullt präglad och präglar det moderna och nutida samhället. Migration orsakas av flera olika processer – i dag till exempel ekonomins och kulturens globalisering, arbetsmarknadens förändringar, den snabba urbaniseringen, ekologisk förstörelse, instabila styresskick och ett alltmer komplicerat system av politiska och territoriella gränser i många delar av världen – vilka i sin tur leder till sociala ojämlikheter, fattigdom, arbetslöshet, konflikter och andra bristtillstånd som driver många att migrera för att finna bättre levnadsmöjligheter eller helt enkelt överleva, men som samtidigt möjliggör för andra, som är mer privilegierade, att genom migration förbättra och berika sin utbildning, sitt yrkesliv och sin tillvaro i gemen.

Hur och när människor migrerar, vilka som migrerar, hur de integreras i sina nya hemländer, hur de tolkar sin situation och tolkas av andra – detta i sin tur är något påverkas av historiskt betingade etniska indelningar och gränsdragningar. Så sett är migrationen en del av förklaringen till att nutida samhällen å ena sidan ofta har avsevärda problem med etnisk diskriminering och etniska konflikter, å andra sidan åtnjuter de fördelar och möjligheter som finns i ett samhälle med människor av olika etnisk bakgrund. När migranter funnit en ny hemort finner de sig inknutna i specifika relationer dels till ett majoritetssamhälle, dels till migranter och minoriteter med andra bakgrunder, vilket i sin tur gör att själva bakgrunden och

levnadssättet blir socialt och existentiellt synliga för dem själva och andra och ofta framstår som en fråga om just etnicitet eller etnisk identitet. Så till vida kan etniciteten även förvandlas till ett stigma eller en resurs, en belastning eller ett värde, som i sin tur ofta knyts till kulturella markörer, ritualer och symboler av olika slag.

Att etnicitet och migration länkas samman till ett kunskapsområde beror alltså på att de i det moderna samhället utgör olika sidor av en och samma historiska och samhällsliga process och därmed är ömsesidigt betingade av varandra. Att etnicitet uppkommer och påverkar individer och samhällen har sin bakgrund i olika slags migrationsprocesser; omvänt är det ofta så, att migrationen orsakas av att det finns etniska minoriteter som på grund av sina privilegier har möjlighet att migrera eller som på grund av sin underordning är tvingade att göra det. Annorlunda uttryckt är migration och etnicitet *internt relaterade* till varandra; därför bör de i forskning och utbildning behandlas som två sidor av ett och samma analytiska begrepp. Detta är, i snabb teckning, den kunskapsteoretiska och metodologiska grunden för huvudområdet etnicitet och migration.

Tidigare dominerade en syn där *eticitet* i regel förstods som kvaliteter och egenskaper hos vissa människor och grupper. Historiskt användes begreppet – som den etymologiska roten ”ethnikos” vittnar om – för att beteckna minoriteter, främlingar eller utomstående som inte delade den normgivande majoritetens levnadssätt, språk, religion eller kulturella seder. I dagens forskning och utbildning om etniska relationer ligger fokus snarast på maktrelationer och fördelningsfrågor mellan majoritetssamhälle och migrantgrupper eller minoritetsgrupper. Begreppet etnicitet förstås därför som relationellt och därmed även som föränderligt. Etniska identiteter uppstår genom sociala och ekonomiska gränsdragningar, där den ena samhällsgruppen finner sin plats och stärker sin ställning genom att utmåla andra som avvikande eller annorlunda.

En viktig fråga inom området är alltså på vilka sätt etnicitet *framställs* eller rent av *fabriceras*, hur det ges en viss form och ett visst innehåll, samt vilka konsekvenser detta får, till exempel på arbetsmarknaden och bostadsmarknaden, i skolan, den högre utbildning, och rättsväsendet, samt i politik, medier, kultur och vardagsliv. Den kunskap som produceras inom huvudområdet etnicitet och migration bidrar på så sätt till att lösa problemen om hur vi bygger ett fungerande, inkluderande och jämlikt samhälle i en tid av internationell migration och en allt mer etniskt blandad befolkning.

Forskningen inom etnicitet och migration använder en rad vetenskapliga metoder som förekommer inom humaniora, samhälls- och beteendevetenskap. Hit hör utpräglat kvantitativa

metoder som register-, enkät- och attitydundersökningar samt kvantitativa innehållsanalyser. Lika vanliga är kvalitativa metoder, till exempel deltagande observation, djupintervjuer och gruppintervjuer, policyanalys, arkivstudier, historiska studier, kvalitativa innehållsanalyser, diskursanalys, intersektionell analys och texttolkning. Projekt som söker kombinera kvalitativa och kvantitativa angreppssätt blir allt vanligare inom den forskning och utbildning som bedrivs inom området.

Ämnesmässigt rymmer huvudområdet etnicitet och migration element från bland annat sociologi, socialantropologi, statsvetenskap, pedagogik, företagsekonomi, politisk ekonomi, historia, kulturgeografi, kritiska kulturstudier och genusstudier.

Vid Linköpings universitet bedrivs forskning och utbildning inom huvudområdet etnicitet och migration vid flera institutioner. Tyngdpunkten finns på Institutet för forskning om migration, etnicitet och samhälle (REMESO, Research on Migration, Ethnicity and Society), som också bedriver forskarutbildning och grundutbildning inom området.

Kännetecknande för REMESO är ambitionen utveckla en forskningsbaserad förståelse av etnicitet och migration utifrån flera perspektiv - individuell erfarenhet, lokalsamhällets utveckling och det civila samhällets relation till arbetsmarknadens förändringar samt skiftande förutsättningar för medborgarskap och välfärd. Dessa teman granskas dels med fokus på framväxten av politik och praxis inom ramen för regeringar, myndigheter, icke-statliga organisationer, medier, företag och fackföreningar, dels i termer av deras konsekvenser för arbetskraftsinvandrare, asylsökande och etniska minoriteter. Samtidigt är frågor om etnicitet och migration kontextberoende genom ett utforskande av nationalstatens omvandling, globalisering och regional integration. REMESO:s forskning omfattar också projekt som sammanför etnicitet och migration med kolonial och postkolonial historia, utbildning och hälsofrågor.

Stefan Jonsson

Professor vid REMESO/ISV, Linköpings universitet

i april 2015

Förslag till ny beskrivning av huvudområdet biomedicinsk laboratorievetenskap

Huvudområdet biomedicinsk laboratorievetenskap är tvärvetenskapligt och omfattar kunskaper inom medicin, naturvetenskap, tillämpad statistik och teknologi. Inom huvudområdet integreras teori och praktik. Tyngdpunkten ligger på metoder som används för att analysera biologiska prov och fysiologiska förlopp samt kvalitetssäkring av laborativ verksamhet.

Biomedicinsk laboratorievetenskap omfattar kunskap och förmågor:

- om prov- och patientbaserade analys- och undersökningsmetoder,
- att samla in och bearbeta data samt tolka resultat,
- om betydelsen av patientmedverkan, metodval, apparatur, utförande, utvärdering och kvalitetssäkring för att säkerställa svarets tillförlitlighet och användbarhet,
- att vidareutveckla och utveckla metoder.

Yrket biomedicinsk analytiker kräver ett vetenskapligt förhållningssätt, ett etiskt förhållningssätt med respekt för patient och prov samt att arbetet utförs i enlighet med förordningar och riktlinjer inom hälso- och sjukvård samt forskning.

Biomedicinsk laboratorievetenskap ger underlag för medicinsk diagnostik, bedömning av sjukdomsförlopp och behandlingseffekt samt forskning och annan laborativ verksamhet.

Denna beskrivning ersätter beskrivning av huvudområde 2010-04-07 dnr LiU-2009-01653.

Ansökan om att inrätta huvudområdet Reproduktiv, perinatal och sexuell hälsa vid Linköpings universitet på avancerad nivå

Huvudområdet gäller barnmorskeexamen som yrkesexamen och generell examen. Enligt Högskoleförordningen (SFS 1993:100) är kunskapsområdet för barnmorskeexamen Reproduktiv, perinatal och sexuell hälsa.

Definition och innehåll av huvudområdet

Nationell definition av huvudområdet: "Reproduktiv perinatal och sexuell hälsa utgör ett autonomt huvudområde, som är knutet till livets början och området för mänsklig reproduktion i ett livscykelperspektiv, framförallt kring barnafödandet, nyföddhetsperioden och föräldraskapet. Inom området studeras och utvecklas kunskap om den normala processen och dess avvikelser i samband med graviditet, förlossning och nyföddhetsperiod samt om föräldraskapets utveckling. Vidare studeras och utvecklas kunskap om kvinnors reproduktiva hälsa i ett livscykelperspektiv, sexualitet och familjeplanering samt barnmorskans främjande, förebyggande, vårdande och behandlande arbete med och för kvinnan, barnet och familjen. Dessutom utvecklas kunskap kring barnmorskeprofessionen och dess kärna."

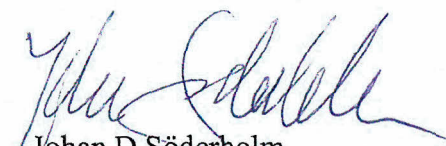
LiU gör följande tillägg till den nationella definitionen:

Huvudområdet innefattar kvinnors reproduktiva hälsa och sambandet mellan kvinnors reproduktion, sexualitet och hälsa/ohälsa. Centralt är främjande av sexuell hälsa, antikonception, förebyggande gynekologisk hälsovård och omvårdnad vid gynekologisk sjukdom samt vård i samband med spontan/inducerad abort.

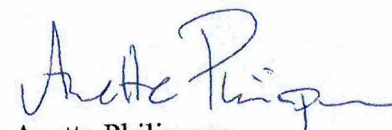
Perinatal hälsa handlar om fostrets respektive barnets hälsa tiden närmast före, under och efter förlossningen och det gäller såväl det friska som det sjuka barnet. Området innehåller övervaknings- och undersökningsmetoder under graviditet, förlossning, och den första tiden efter födelsen. Föräldraskap och interaktion mellan barn och föräldrar är centralt och inbegriper sociokulturellt och familjesociologiskt perspektiv.

Huvudområdet innebär ett tvärvetenskapligt perspektiv där omvårdnadsvetenskap, medicinsk vetenskap, beteendevetenskap och folkhälsovetenskap ingår. Området kännetecknas av samspel mellan biologiska, psykosociala, kulturella och genus-perspektiv. Dessutom ingår teorier och begrepp kring professionellt och interprofessionellt förhållningssätt, ledarskap, samt didaktiskt, hälsofrämjande och stödjande arbete.

I beslutet har även Karin Kjellgren(prodekan), Inger Sandström (utbildningsledare), AnnaKarin Johansson (programansvarig) och Siw Alehagen (universitetslektor) deltagit. Ärendet har föredragits av Anette Philipsson.

Johan D Söderholm
Dekanus

Anette Philipsson
Kanslichef